

Neka važna životna pitanja i odgovori

- P:** Najvažnija pitanja sa kojima se čovjek suočava u životu: Šta je istina? Ko sam ja? Zašto sam ovdje? Kuda idem?
- O:** Postoji više različitih, često suprotstavljenih odgovora ili bolje rečeno pokušaja da se nađu zadovoljavajući odgovori. Ipak ako razmotrimo osnovna polazišta ovih objašnjenja, shvatićemo da su ona zasnovana ili na materijalističkom ili duhovnom konceptu poimanja života i svijeta koji nas okružuje.
- P:** Da li je uopšte važno kakav stav formirati i odabrati životni put ili je možda bolje prepustiti se kolotečini života koji se na kraju svejedno završava?
- O:** Čovjek je razumno biće koje bitiš tu gdje jeste i kao takav snosi odgovornost ne samo za sebe već i svoje okruženje. To znači da se manje ili više voljno moramo uskladiti kako sa prirodnim zakonitostima svog bića i drugim fizičkim zakonima tako i sa postojećim društvenim poretkom. Dakle, po prirodi stvari izloženi smo uticajima, nasleđu i drugim faktorima koji veoma utiču na formiranje naših životnih stavova. Ukoliko smo povodljivi i neskloni da mislimo svojom glavom, oblikovaće nas ljudi sa kojima provodimo vrijeme, obrazovne ustanove, mediji, ili neko ili nešto treće. S druge strane, ako koristimo logiku i razum i to nas može dovesti do saznanja koja nam neće možda biti prijatna ili poželjna. U stvari praksa pokazuje da ljudi najmanje vole čistu i nepomiješanu istinu. Otuda toliko uživalaca duvana, alkohola, raznih opojnih droga, alternativnih oblika „pražnjenja“ uma, lake literature, fiktivnih i bajkovitih priča, sapunica i filmova, kič umjetnosti i muzike, itd. U ovom dijelu gotovo da i nema neke velike razlike između obrazovanih i neobrazovanih, bogatih i siromašnih, osim što povlašćenije i pametnije osobe vode više računa o društvenim vrijednostima i ličnom dostojanstvu (s tim što i tu vide sopstveni interes) pa to vještije kamufliraju. Kud god se okrenuli, primjetićete da ljudi žive po „liniji manjeg otpora“. Nesumnjivo veoma je bitno kakav stav ćemo zauzeti u životu. Vidjećemo i zašto.
- P:** Šta je to paradigma i kako se ponijeti prema njoj?
- O:** Paradigma je način na koji objašnjavamo stvarnost. Promjena paradigme nastaje kad društvo mijenja način na koji objašnjava stvarnost. Prije 2000 i više godina helenizam je bio dominantan izraz čovjekovog pokušaja racionalnog poimanja stvarnosti. Međutim, ljudi su postali umorni od spoljašnjeg sjaja i mitova i tada na scenu stupa hrišćanstvo koje nameće religiozni i vremenom dogmatski način mišljenja koji se održavao sve do pojave renesanse. Brojna naučna i druga otkrića neminovno su dovela do nove promjene paradigme uprkos svim naporima zvanične crkve da sačuva dominaciju (pri čemu nije birala sredstva). Dvadeseti vijek uveliko je obilježen sekularnim humanizmom, a kao vladajuće objašnjenje porijekla života izučava se teorija evolucije. Ipak polovinom prošlog vijeka počinje nova promjena i okretanje ka duhovnom i religioznom. Dovoljno je pomenuti hipi pokret iz šezdesetih godina kao izraz bunta protiv naučnosti i racionalizma, zatim čitav niz duhovnih pojava za koje se ne može naći racionalno objašnjenje, pokret New Age (Novo doba), tzv. vantjelesna iskustva, sve veće uzdizanje Rimokatoličke crkve kao svjetskog moralnog policajca i drugo. Dakle mijenja se način na koji ljudi poimaju stvarnost i te paradigme obično idu u krajnosti. Naravno izuzeci i manjina koji su možda mislili drugačije uvijek je postojala. Mi smo tako skloni da se poistovjetimo sa opštim mišljenjem i okolinom da bi nas prihvatili i cijenili. Niko ne želi biti „crna ovca“ ako je omiljena boja svih ostalih bijela. Osim toga, skloni smo i da vjerujemo „obrazovanim“ ljudima. Da budemo jasni, niko ne nipodaštava nauku ali treba je poštovati samo do one mjere dokle se drži ustanovljenih ili očiglednih činjenica, otkrića u korist i na dobrobit čovječanstva i slično. Ali kada se iz ideoloških, interesnih ili drugih razloga pređe na bacanje prašine u oči, naša je dužnost da se borimo za istinu.
- P:** Šta je istina?
- O:** Po definiciji istina je nepobitna činjenica, ali kad je riječ o objašnjenju stvarnosti, porijekla života ili

nekim drugim „težim“ pitanjima, niko ne raspolaže sa toliko činjenica da bi svoje gledište mogao proglasiti konačnom istinom koja važi za sve.

Ljudi su skloni da proglase istinom nešto što im godi ili bi željeli da je tako čak i ako nemaju valjanu argumentaciju kojom bi poduprli svoje gledište. Tako smo kroz istoriju imali i imamo društvene poretke kao što su robovlasništvo (gdje povlašćena manjina zarad svojih interesa na vrlo grub način iskorišćava većinu i manipuliše njima), kapitalizam, kolonijalizam i imperijalizam (gdje i nema nekih bitnih razlika u odnosu na gore opisano uređenje), fašizam (kao izraz fanatičnog rasizma i nacionalizma), komunizam (gdje dominiraju krajnosti ateizma, kulta ličnosti i diktature), zatim društva uništena raznim religioznim dogmama i kultovima (sjetimo se samo mračnog srednjeg vijeka), itd. I šta je zajedničko za sve idejne tvorce i pobornike ovih uređenja? Da bi opravdali svoje postupke proizvodili su „istine“ po kojima su podređeni društveni slojevi morali živjeti i to se nekako podrazumijevalo kao nužno. Strah od zakonskih represija, izopštavanja iz zajednice i gubljenja ekonomske potpore, s jedne strane, licemjerstvo i uniženi moralni standardi ljudi, s druge strane – omogućavali su dugotrajan opstanak ovih uređenja. Tako je na primjer teorija evolucije sa svojim idejama o borbi za opstanak i preživljavanju najboljih i najjačih pružila „naučnu“ potporu kolonijalizmu, rasizmu, fašizmu i komunizmu.

Kao što vidimo „istina“ je najčešće ono što ljudi proglase istinom. Ali naše pitanje je postoji li konačna ili apsolutna istina? I opet, svi putevi vode ka tumačenju porijekla života: ako smo mi i prostor koji nas okružuje nastali kao proizvod slučajnosti odnosno ako se materija organizovala sama po sebi a mi postali kroz dugotrajne evolucione procese – razložen je gore pomenuti zaključak (iako su postavke koje dovode do njega, priznaćete, vrlo nerazložne); ali ako smo mi i univerzum nastali kao dio plana i kreativnosti nadmoćnog Bića koje zovemo Bog, tada možemo izvući sledeće zaključke:

- Bog je kreirao poredak u svemiru i uspostavio zakone života i njegovog održanja na način kako je to najbolje za sve i u skladu sa svojom božanskom prirodom;
- On ima apsolutno znanje, mudrost i moć pa tako i apsolutnu istinu i ta istina je sveobuhvatna;
- iz naše perspektive stvari izgledaju relativno, život prilično nepravedno ili čak besmisleno, Bog nezainteresovan za naše probleme, pa ipak svi vrlo dobro znamo šta je dobro a šta zlo (osim ako rđavim odlukama i postupcima potpuno ne ugušimo savjest) i nekako vjerujemo u konačno zadovoljenje pravde i istine;
- ako Boga ima, a mi smo tu gdje jesmo i takvi kakvi jesmo, onda je razumno očekivati da je On obznanio svoje istine ljudima i dao im odgovore na ona tri pitanja koja smo postavili na samom početku i druge probleme koji ih muče.

P: Koji nama dostupni izvor istine dakle da tražimo?

O: Već smo rekli da čovjekovom psihološkom sklopu ne odgovara čista i nepomiješana istina i on zato traži zadovoljenje u poluistinama i lažima. Ali kad se jednom umorimo od sopstvenog besmisla ili nas životne okolnosti natjeraju da se zamislimo nad sobom i svojom sudbinom, tada je možda prilika da se upoznamo sa nečim što smo uporno ignorisali ili gurali u stranu. To je spoznaja o Bogu, Njegovom planu za čovjeka, Njegovoj ljubavi i na kraju spoznaja kakva nas budućnost čeka. Ali kad zakoračimo na područje duhovnog svijeta, susrećemo se sa raznim opasnostima. Kakvim? Pa možemo jednostavno da odemo u neku zvaničnu crkvu i tamo potražimo istinu, ili ako smo „liberalnijeg“ duha da se priključimo nekoj vjerskoj organizaciji koja slovi kao kult ili sekta, ili da potražimo djela poznatih filozofa i naučnika, ili... kako samo izgleda široko to polje. I onda čovjek stane pa se pita nijesu li svi pomalo u pravu ili je svako u krivu i mogu se snaći sasvim dobro i bez njih. Kad smo već tu, zaista se sve čini relativnim, isto biva i vjerniku i najgorem ateisti, ljudi se sasvim dobro snalaze bez religije, čak bi se nekad reklo da su vrlo srećni. Ali duboko u sebi mi smo i dalje nezadovoljni i težimo ispunjenju.

Drugo pitanje je želimo li mi stvarno da upoznamo istinu. Ako zaista želimo, onda bi i sam Bog trebao da se umiješa u naš život i ukaže nam na istinu.

Postoji knjiga koja je puna takvih svjedočanstava, puna zapisa o ljudima kojima je Bog objavio svoje namjere i istinu. Ona je najveći svjetski bestseller, najčitanija, najprodavanija, najosporavanija

i najomraženija knjiga ikad napisana. Nema osobe koja nije čula za nju, zove se Biblija ili Sveto Pismo.

P: Zašto bi baš u Bibliji trebalo da bude istina a ne negdje drugo?

O: Postoje brojni razlozi. Prije svega, takvo djelo ljudi nikad ne bi mogli izmisliti jer se tako ne izmišlja. Biblija je tako pisana da je mogu razumjeti i mala djeca a ipak može zadovoljiti i najvećeg naučnika ili intelektualca. pisci su bili ljudi raznih profila, od državnika do pastira, i među svima njima postoji savršena saglasnost, što dokazuje da su ti spisi proizvod direktnog Božjeg nadahnuća, kako su i tvrdili sami pisci. Biblija se pokazala kao knjiga vječnih istina koja može izdržati probu svih vremena i okolnosti. Ona je promijenila živote mnogih i utvrdila ih u vjeri u Boga. Osim toga, Biblija govori o Bogu koji poštuje načelo slobodne volje, Bogu koji nikad ne prisiljava stvorena bića da mu služe, koji ne iznuđuje ljubav, koji poštuje naše odluke kakve god one bile, Bogu koji je spreman učiniti sve za osobu koja pokaže i najmanju težnju da mu se približi. To nije slučaj ni sa jednom drugom religijom, filozofijom ili ateističkim poretom – svi oni koriste prinudu kao sredstvo pridobijanja podanika. Nijedna biografija biblijskih ličnosti nije „našminkana“ kao što je to slučaj u svjetovnoj literaturi, uvijek se iznose kako vrline tako i najveći propusti i ljudske slabosti. Kad temeljno proučimo ovu Knjigu oslobođeni predrasuda, bićemo fascinirani Božjim genijalnim planom spasenja, redosledom ključnih poteza u istoriji čovječanstva, Njegovom nepojmljivom ljubavi... i da ne nabrajamo.

Dakle kad poredimo Sveto Pismo i druga djela religiozne sadržine koja pretenduju ili se smatraju otkrivenjem Božje volje, Biblija je bez premca.

P: Kako Biblija definiše istinu?

O: Jovan 14,6: „Ja sam put, istina i život; niko neće doći Ocu do kroza me“.

Jovan 17,17: „Posveti ih istinom svojom: riječ je Tvoja istina“.

Psalam 119,151: „Ti si blizu, Gospode, i sve su zapovijesti Tvoje istina“.

Kao što vidimo Istina sadrži sledeće elemente:

- usmjerena je na Hrista kao našeg Stvoritelja i Iskupitelja;
- ona se zasniva na Božjoj Riječi (Svetom Pismu);
- sadrži poslušnost Božjem zakonu.

P: Ako je Biblija jasno otkrivenje Božje volje, kako to da imamo toliko pravaca i podjela u religioznom svijetu pa i samom hrišćanstvu?

O: Da bismo odgovorili na ovo pitanje treba da znamo da je svaka lažna religija i filozofija ništa drugo do proizvod čovjekovih potreba odnosno čežnji srca. Da bi moralno opravdao svoj način zadovoljenja čovjek gradi životnu filozofiju ili religiju i to, po pravilu, tako što mijesha istinu i zabludu. Usput, to je koncept samoga Sotone.

Zašto, dakle, toliko crkava i vjerskih pravaca i svi oni tvrde da su u pravu? Zato što ne postoji univerzalna obmana za sve. Evo jednog teksta iz Biblije koji to slikovito prikazuje: „U ono vrijeme sedam će žena uhvatiti jednog čovjeka govoreći: svoj ćemo hljeb jesti i svoje ćemo odijelo nositi, samo da se zovemo tvojim imenom, skini s nas sramotu“ (Isaija 4:1). Kao što vidimo sve one su spremne skrivati se pod plaštom dobrog imena, radeći pri tom i dalje po svome, samo da bi uklonile osjećaj krivice nastale zbog grijeha.

I šta zaključujemo: očito, najveći broj ljudi samo se pretvara da poštuje Boga i čini Božju volju, a ništa nije bolje stanje ni onih koji Ga negiraju ili su ravnodušni prema Njemu.

P: Kako da znam da sam na pravom putu?

O: Svaka dobra reforma treba da počne od nas samih. Biblija govori o obraćenju, o radikalnoj promjeni smjera, „sahranjivanju“ stare ličnosti i ustajanju u novi život koji je sada život u Hristu i ostvaruje se kroz vjeru.

Da ovo malo pojasnimo: Na samom početku Svetog Pisma čitamo kako je Bog stvorio Adama i Evu, prve roditelje na Zemlji, po svom obličju, bezgrešne i svete. Onog trenutka kad su popustili na kušanje Lucifera ili Sotone i otkazali povjerenje Bogu, stvari su strmoglavno krenule na zlo. Čitajte Bibliju i molim vas pokušajte prestati misliti o onome što tamo piše kao o mitologiji. Vidjećete kako se sve savršeno uklapa. Čitav ljudski rod od Adama naovamo je samo reprodukcija Adamova života, života koji je sagriješio i u kojem smo po nasleđu i mi grešni (plus lični grijesi). Božji plan spasenja,

međutim, donosi mogućnost obnove, iskupljenja. Ono što se dogodilo prije 2000 godina izvan zidina Jerusalima na brežuljku zvanom Golgota zaista je najveći događaj u historiji čovječanstva, događaj koji nam omogućava da provedemo ovaj život kao priliku za povratak Bogu. Ako se odlučimo na taj korak, što je svakako najbolja i najznačajnija odluka koju neko može donijeti u životu, mi to činimo u vjeri u ono što je Hristos učinio za nas. I šta onda? Počinju da vam aplaudiraju i hvale vas što ste bili tako odvažni? Naprotiv, za vas tada počinje plivanje uzvodno, dok se većina prepušta matici. Isus je rekao da je put spasenja uska staza. Možete biti sigurni da se ni do danas nije ništa promijenilo. Tu tehnologija ne pomaže. I šta Bog očekuje od vas? Da izdržite u vjeri do kraja, kao dobar maratonac. Naglašavam, **u vjeri**, ne u uzaludnim pokušajima da spasite sami sebe.

Novi Zavjet objašnjava da je jedini neoprostivi grijeh hula na Božjeg Duha. To znači da ako zanemarimo ili prezremo Božji glas koji nam govori da prihvatimo Njegovu ponudu spasenja, ne postoji nijedan drugi način na koji bi se mogli spasiti, rješenje za nas tada nema ni sam Bog (vidite Djela apostola 4:12; Jovan 10:1-9).

Na pravom ste putu ako prihvatate Božji plan spasenja onako kako je to izloženo u Svetom Pismu (ne kako misli neki sveštenik, naučnik, skeptik ili visoki kritičar) i živite po tome u vjeri. Tada primete vjerom novi život koji vas kvalifikuje za vječnost, za budući život u obnovljenom svemiru i na planeti Zemlji prema prvobitnoj Božjoj zamisli. Ne možete da vjerujete u ovo? Proučite argumentaciju u prilog tome i vidjećete koliko je lakše, smislenije i bolje vjerovati Bogu nego na primjer u evolucionističke bajke. Braća Grim su pravi početnici u poređenju sa njima.

P: Od čega me to Bog zapravo treba spasiti?

O: Mnogi propuštaju povezati uzrok i posledicu. Uzrok ovakvog stanja na Zemlji i među ljudima je pad u grijeh. Posledica je svakovrsno zlo, propadanje i na kraju smrt. Ovaj problem može trajno riješiti samo Bog. On zapravo ima rješenje a naše je da ga prihvatimo.

P: Kako možemo biti sigurni da je Isus Hristos zaista naš Spasitelj?

O: Kad temeljno proučite Sveto Pismo i Njegov život, to će vam biti tako jasno kao što znate da je dan kad vidite sunce u zenitu. Ali evo nekih činjenica:

- sve što je govorio, On je praktično pokazao u svom životu;
- Njegova kompletna služba bila je za druge, nikad za sebe;
- Njegovo rođenje, život, smrt, vaskrsenje, služba u Nebeskom Svetilištu, predskazani Drugi dolazak i konačno uništenje grijeha i začetnika grijeha prikazani su u starozavjetnom sistemu bogoslužnja sa toliko detalja da ne može biti nikakve sumnje;
- iz knjige proroka Danila tačno se mogu utvrditi početak i kraj Njegove službe, kao i vrijeme kraja milosti za ondašnje Jevreje;
- čak i Njegovi neprijatelji su posvjedočili da „čovjek nikad nije govorio kao ovaj čovjek“ (Jovan 7:46);
- Njegovo vaskrsenje kao nepobitan dokaz mesijanstva i pobjede nad carstvom smrti (apostol Pavle pominje „više od 500 svjedoka“ [1 Korinćanima 15:6], od kojih su mnogi u vrijeme kad je on pisao tu poslanicu bili još živi);
- konačno, kao dokaz Njegove sile svjedoče milioni i milioni obraćenih ljudi širom svijeta kroz sve vjekove nove ere.

P: Da li je hrišćanski život zaista tako sumoran i tužan?

O: Još jedna od podmuklih zabluda iz arsenala krivotvorene predstave nazovi hrišćanstva. Nema ljepšeg iskustva od pomirenja sa Bogom i života mira i ljubavi prema svemu što je On stvorio. Međutim, kad otkážemo službu Sotoni, mi smo još uvijek na teritoriji koju on smatra svojim carstvom, i sigurno je da će učiniti sve kako bi nam zagorčao život pomoću svojih oruđa na zemlji (to na žalost mogu biti i naši najbliži). Iskušenja se u stvari odvijaju u tri pravca: zastranjivanje od Jevanđelja, svjetske drangulije, i progonstvo. Ali vi se sada nalazite pod Božjom zaštitom!

P: Šta ako sebe smatrate dovoljno dobrim, inteligentnim i mudrim da vodite nezavisan život, i mislite da ste dovoljni sami sebi?

O: I ne sanjate koliko ste u krivu. Nema nikakve nezavisnosti na duhovnom planu. Ukoliko ne prihvatate Božju ponudu, vi ste na strani Sotone, koliko god dobro mislili o sebi, vi sami ili drugi o vama. Prisjetimo se da smo Adamovi potomci po nasleđu i svi se nalazimo u istom loncu (vidite

Rimljanima 3:23 i 5:12). Samo je Isus mogao s pravom da kaže „ko nije sa mnom, protiv mene je“ (Matej 12:13). Nema neutralnog terena u vjekovnom sukobu dobra i zla. „Neutralnost“ u stvari znači pristanak na postojeće stanje. Svi mi smo uključeni i svojim svakodnevnim odlukama i postupcima gradimo sebi spasenje ili propast.

Niko nije pusto ostrvo. Svoj uticaj, kakav god on bio, širimo na druge i miješamo se u njihove živote na pozitivan ili negativan način.

P: Šta ako i dalje sumnjam da od Božjih obećanja ima nešto ili čak u Njegovo postojanje? Pa nijesu valjda sva ta zvučna naučna imena u krivu?

O: Bog na jedan vrlo mudar način dokazuje da se svim Njegovim obećanjima može vjerovati i da se radi o apsolutno doslednoj Ličnosti koja vlada na principima ljubavi, milosti i pravde. Što se Njegova postojanja tiče, odnesimo se pošteno prema tom pitanju – i neće biti problema. Međutim, kad se svjesno usprotivite, kad uđete u mašineriju poluistina i laži, tome kao da nema kraja. Nikakvi argumenti, ma kako snažni oni bili, neće vas natjerati da promijenite svoje zamisli. Čovjeku je najteže priznati da je pogriješio. Utoliko teže ukoliko važi za veći autoritet. A kad se u tome udruži čitava gomila „autoriteta“ i još ih podupre sila vlasti i moći, ko ih ne bi poslušao? Da ne pominjemo za naše oči nevidljivu duhovnu potporu od strane Lucifera i njegovih palih anđela. Naravno nijesu svi naučnici ateisti, ali dobar dio jesu karijeristi spremni da žrtvuju poštenje zarad društvenog statusa i novca. Istovjetna slabost kojoj su bili popustili Hristovi učenici savremenici: „Jer im većma omilje slava ljudska nego slava Božja“ (Jovan 12:43).

U 2 Petrovoj poslanici 3:3-7 pominju se ljudi koji žele živjeti isključivo po svojim željama i **namjerno** neće da znaju o Bogu i Njegovim djelima. Čitajte malo o tome.

P: Ko je zapravo taj Lucifer ili Sotona i šta on u stvari hoće?

O: Biblija objašnjava da je Lucifer bio anđeo zaklanjač, stvoreno biće, koji je nekad boravio u neposrednoj Božjoj blizini, zloupotrijebio načelo slobodne volje i okrenuo se protiv Boga. Pošto su on i njegove pristalice izbačene odatle, uporište i nove sledbenike našao je na mladoj planeti Zemlji. Od tada njegov glavni cilj je što više uvrijediti i ožalostiti Boga gurajući Njegova stvorenja u krajnju bijedu i propast, nadajući se pri tome da će mu uspjeti da nekako ovjekovječi zlo.

Njegov osnovni cilj i namjera za čovjeka je da ga udalji od obraćenja Bogu i prihvatanja plana spasenja, pri čemu uvijek djeluje pod maskom, ponekad i prividnog dobra. Ako vam je možda i dao nezarađeno bogatstvo ili da uživate u grozničavim zadovoljstvima ovoga svijeta, nije zato da vam „učini“ nego da vas što lakše povede sa sobom u smrt, usput vas koristeći kao zamku drugima. Kao vrhunski majstor prevare, on takođe ima falsifikate religije i ostalih Božjih nakana i djela.

Nadam se da sada malo jasnije uviđate koliko je neophodno držati se uske staze.

P: Ne miriše li ovo malo na vjerski dogmatizam i isključivost?

O: Nipošto. Bog ima svoj jedinstveni plan spasenja i On podjednako voli i poziva sve ljude a i nama nalaže da činimo tako. Podjele, dogmatizam i mržnja su plod viševjekovnih zastranjenja i izmišljotina ljudi koji se guše u plodovima sopstvene gluposti. Mi možemo saosjećati ali ne smijemo gubiti doslednost ili praviti pogubne kompromise.

P: Na kraju, ko sam ja, zašto sam ovdje i kuda idem?

O: Ja sam izgubljeno Božje dijete, tu sam gdje jesam zato što su moji daleki preci otkazali poslušnost Bogu, nesvjesni strašnih posledica svog čina, a idem prema svom izboru u dva moguća pravca: u vječni život ili vječnu smrt. Ako mi se kao mnogima ipak više sviđa ovaj drugi, a svi ćemo se složiti da ima svoje čari, definitivno sam kandidat za temeljnu psihoanalizu. I jedan mali savjet: ako vam neko ponudi 50 eura danas ili 500 miliona posle 70 godina ipak sačekajte glavnu premiju. Ovu nudi sam Bog, ne može izostati.